



# rosa mystica

ČASOPIS PRO DUCHOVNÍ ŽIVOT

Ročník X., číslo 11.

Listopad 2004

**Obsah:** Poselství Královny všech svatých, Josef Veselý, Doprovod, Poselství z očištění, Josef Veselý, Jsem služebnice tvá, K nejvyššímu cíli (9), R.Hrušková, Nad hlavou mi přeletěli, Odkaz dvou velikánů, Josef Veselý, Na stejné lodi, Dopis sv.Anežky, L.Lopraisová, Slova, J.Veselý, Chvála slova upřímného, Dopis krále Karla IV., L.Lopraisová, Vlast, Modlitba, J.M.Veselý OP, Tajemství Hory sv.Klimenta (7)

## Poselství Královny všech svatých

1.listopadu

Milá duše!

Raduj se! To je naše poselství z místa věčné radosti a slávy. Máš úžasné styky na nejvyšších místech.

Máš důvěrné spojení s námi se všemi, Tvými bratry a sestrami v nebi, a spolu s námi především s naším Pánem Ježíšem Kristem a s naší společnou panenskou Máti a Královnou všech nás svatých. Tvoříme Církev vítěznou, oslavenou, svatou čili nezvratně dokonalou. Dnes je svátek Církve oslavené. Tak se raduj, že s ní máš živé spojení. To je povzbuzující. Kdekdoby rád odhaloval jen lidské slabosti v Církvi. Ty však sleduj, jak v tobě září jedinečný a neopakovatelný B.obraz. Máš původ od B., podle jehož podoby jsi stvořen. Žalmista zpívá: *Mé srdce opakuje výzvu: Hleďte mou tvář! Hospodine, hledám tvou tvář (Ž27,7*

Když jsi byl malý, krátce po narození, sešli se příbuzní a známí, aby se podívali na nového člena rodiny. A přitom se ozvaly hlasy: Ta podoba! Celý tatínek! Celá maminka! Oči má jako dědeček!

Už nemluvně, jehož obličej je ještě nepopsaný list, se snažíš identifikovat. Ale tento tvůj první pokus dlouho nevydrží.

Ve tvém obličejí jasně vyniká obraz Boží, pokaždé, originální, jedinečný a původní. Zkus se dívat pohledem osvíceným vírou! Dojdeš k přesvědčení, že když se pozorně zadíváš na člověka, poznáš v něm něco z Boží tváře, kterou nikdy nikdo celou neviděl.

Jako máš původ od Boha, máš i božské rysy, protože jsi dítě všemohoucího Otce, tak také na konci věků bude mít Bůh i tvou tvář. Celé stvoření ústí k Bohu zjevujícím se ve tvé podobě. V Boží tváři se nacházejí stopy životních příběhů všech lidí a Tebe zvlášť.

V Boží tváři se Ti zjevuje všechno nově: Oči maminky, které na tebe hledí s pochopením, ÚSTA, jejichž slova a polibky se tě důvěrně dotýkají, RADOST, která svým jasným rozjasňuje tvou tvář, kdykoli je smutná. SLZY, které vzbuzují bolest i zármutek.

I když to překračuje Tvou představivost, přesto Tvá víra dosvědčuje nepochopitelnou naději: všechny bytosti docházejí dovršení v Bohu. Kdy se objeví Tvoje pravá tvář? Toto přesvědčení naší víry přesahuje TVOJE myšlení. Pomyslí na jednotlivé lidi! Zjistíš něco, co Ti pomůže přiblížit se k tajemství svého stvoření u Boha. Polož si otázku: Jaká je moje pravá tvář? Je to obraz dítěte? Ženicha? Nevěsty? Je to tvář Páně ve věku třicetiletí let, někomu se přidává, jinému ubírá.

Jedno je už teď jisté: Tvoje tvář je totožná, ale přitom se neustále mění, i když nepozorovatelně. Jen odhlédni od momentálního výrazu tváře, který se během doby mění, a od vlivu emocí, jež mění tvář jenom na chvíli.

Dnes vypadáš jinak než včera a zítra. Když se ale má jaký skutečně jsi, musí se cela ta rozmanitost Tvoji tváře během času shrnout.

Když skutečně znáš nějakého člověka a sleduješ ho pohledem lásky, zahlédneš jeho pravou tvář. Neviditelná tvář Boží prosvítá na tvářích lidí, a zvláště jasně vyniká na svatých. U Tebe to ještě není hotové, ale roste to s Boží milostí. Apoštol Jan vzkazuje: *Už teď jste Boží děti. Ale čím budete, není ještě zřejmé. Víme však, že až On se ukáže, budeme Mu podobní, a proto Ho budeme vidět, tak jak je. Každý, kdo vkládá tuto naději v něho, uchovává se svatým, jako On je svatý.*

Dnešní slavnost Tě unáší do nebe, kde zpíváme s anděly chvalozpěv našemu Otci: Svatý - svatý - svatý! Tak to vidí Miláček Páně ve Zjevení. Kteří to jsou svatí? Zdaleka nejen ti, které znáš z kalendáře. Těch je jen pár stovek. Jan píše o nesmírném zástupu. Jsou tam zástupy mučedníků z koncentráků a gulagů, ale i nekrvavých mučedníků naší doby, kteří trpí všední život až na dno jeho všednosti.

Přijmi pozvání na dnešní slavnost jako výzvu pro Tebe, kdo se snažíš kritizovat Církev kvůli slabosti mne či Tebe, kdo jsme v Církvi, ale pořád ještě nejsme na konci své pouti. Přijmi to jako povzbuzení pro Tebe, kdo se příliš strachuješ o Církev. Náš Pán Ti vzkazuje, že mocností pekelné ji nepřemohou a sám se modlí za Petra v čele Církve. Ačkoli hříšníci v Církvi hodně pokazí, přesto je tu obrovské tajemné Tělo Církve, které je svaté a nedotknutelné - Ježíš, Maria, svatí. Jsou zárukou, že můžeš ke svatosti dojít.

Dnešní slavnost je také Tvůj svátek, třebaže ještě putuješ světem. Od křtu máš pozvání na cestu ke svatosti. Svatost není jen řemeslo urozených. Náš Pán Tě zve ke svatosti. Kdo tedy může dosáhnout svatosti a být spasen? U Tebe samotného to není možné, ale u Boha je možné všechno. A tento Bůh je Lásky. Zve Tě k účasti na své nebeské hostině. Co to znamená? Budou tedy všichni spaseni? Smí každý spoléhat na to, že bude spasen? Není to tak jednoznačné. Víc můžeš spoléhat, když naplno a celým srdcem odpovíš na to, že se Syn Boží dává za Tebe ukřižovat. Jak by mohl spoléhat na Boží milosrdenství ten, kdo své srdce dává někomu ve světě, žije ve hříchu a odmítá vzít na vědomí výzvu k pokání a nápravě? Na výzvu Boží lásky, která se právě kvůli Tobě nechává ukřižovat, odpověz obětí z celého srdce!

Přijmi pozvání ke svatosti! Rozlom své zatvrdlé srdce! Odtrhni se od sebe a od světa. Dej se Pánu! Vždyť se tím jenom vracíš ke svému Původci a ke mně!

Tvoje Královna všech svatých

+

DOPROVOD

+

+

To vždycky znamená  
přiznat si  
že na všechno nestačíš sám  
Být obdarován  
láskou někoho  
kdo ti vyjde vstříc  
upřímně a opravdově  
v pravý čas  
A potom je naděje  
že společně dojdeme  
přes všechny nepohody  
ke šťastnému cíli  
Josef Veselý

+

### Poselství z očiště

+

+

2.listopadu

Milá duše!

Raduj se! Nemusíš spěchat někam mezi spiritisty. V Církvi máš spojení i s dušemi věrných zesnulých.

Prožij teď naplno tu skutečnost, že máš spojení s dušemi věrných zesnulých! Věř, že jim svou přímlovou pomůžeš k Bohu.

Doufej, že se s nimi jednou setkáš!

Také nevěřící může cítit, že má nějaké spojení s dušemi zesnulých, ale jedině Ty, křesťan máš jistotu víry, že jim můžeš nějak pomoci modlitbou, obětí pro ně, sloužením mše svaté za ně. Jedině Ty, Boží dítě máš naději na setkání s nimi.

Tvoje víra se opírá o evangelium: *Přichází hodina, kdy všichni v hrobech uslyší jeho hlas a vyjdou: ti, kdo konali dobro, budou vzkříšeni k životu, kdo páchali zlo, budou vzkříšeni k odsouzení* (Jan5,24-29)

Jakou víru dnes dosvědčuješ? Tu víru, že Ježíš Kristus je Boží Syn. Proto má moc povolát duše zesnulých z hrobů a vykonat nad nimi Poslední soud. Vyznáváš Vzkříšení z mrtvých a Soud, který rozhodne také o Tvém věčném životě. Tvoje jednání má smysl jedině, když uznáváš skutečnost svého spojení s dušemi věrných zemřelých. Věř, že jim Tvoje modlitba, oběti pro ně a mše za ně fakticky pomáhají! Věř, že se s nimi jednou setkáš. Dnešní vzpomínka na duše věrných zesnulých není doba pro slzy a zármutek. Je to čas radostné víry a útěchyplné naděje, hodina otevřeného svědectví pro Pána nad živými i mrtvými. Pán vstává z mrtvých. Přemáhá smrt. A s ním jsou duše všech jeho věrných. S ním je také Tvoje duše a duše věrných zesnulých. Pán je to jediné pouto, které Tě spojuje s dušemi věrných zesnulých a jejich duše s Tebou. Pán Ti umožňuje, aby Tvoje spojení s dušemi věrných zesnulých bylo skutečné a přínosné pro ně, ale i pro Tebe, kdo ještě žije ve světě.

Očištěc je místo, kde se duše věrných zesnulých očišťují od časných vin. Přitom jsou docela nehybní a neteční. Samy už nemohou pro sebe nic učinit. Zato Ty můžeš mnoho učinit pro duše těchto zesnulých. Svými modlitbami a obětmi jim urychluj a zkracuj očišťování, a následný přechod k Bohu.

Věnuj větší pozornost a péči o duše věrných zesnulých! Ušetříš si mnoho těžkostí. Duše vysvobozené z očiště se za Tebe budou přimlouvav u Boha a pomáhat Ti zase z nebe při pozemské pouti. Tak smíš rok co rok získat ke svému strážnému andělu, který je Ti přidělen od narození, pokaždé ještě dalšího nebeského přimlouve. Smíš získat dalšího a dalšího strážného anděla v tom, koho svou modlitbou a obětmi vysvobodíš z očištných muk, a tak se mu Ty sám staneš pomocným andělem. Duše zesnulých se po Tvém urychlení jejich očištných muk ocitají před Boží tváří jako andělé. Tam se za Tebe přimlouvají.

Pro Tebe zde na světě zatím není očištěc nějaké místo, nýbrž stav Tvé duše. Projevuje se u Tebe jako proces Tvého očišťování a duchovního růstu z Ducha svatého za pomoci nebeských pomocníků.

Proto jak v kostele, tak i před křížem na hřbitově, se pro Tebe otevírá zdroj veliké naděje a posílení jistoty Tvé spásy. V kříži hledej jedinou spásu pro sebe a pro duše Tvých věrných zesnulých.

Tvoje Pomocnice Maria

+

+

+

JSEM SLUŽEBNICE TVÁ

Jsem služebnice tvá, můj Bože  
a nikdy nechci být nic více  
Ty mi dej srdce odevzdáné  
ať svítím v temnotách jak svíce  
plamenem čistým

nejkrásnější z žen

Josef Veselý

+

+

+

K nejvyššímu cíli (9)

### Připrav se ke startu!

Připrav se uprostřed ostatních ke startu! Připrav se s ostatními! I to je důležitá součást tvého tréninku, abys vyzkoušel vnitřní chod zároveň s ostatními a spolu s nimi. Ohleď nejlepšího vnitřního chodu, jakým je rozjímání, vládne víc než dost nedorozumění. Dozvídáš se to od různých znalců, průvodců a trenérů v tomto oboru, kteří k dokonalosti nutně vyžadují rozjímání. Čím bedlivěji pročítáš jejich návody a provozní pokyny k svému použití, tím víc tě ohromí značné nedorozumění. Jen si je doslovně zopakuj a s veškerou svérázností, vlastně každému jednotlivému z nich, si to vztáhni na své dokonale metodicky rozčleněné rozjímání! Třeba u Ignáce z Loyoly je jasné, že sleduje ještě jiné způsoby rozjímání, než je způsob podle vzoru Marty a způsob její sestry Marie. Tak připomíná, že se každý z těchto dvou způsobů liší od mystické kontemplace. Kromě toho lze také rozjímavě zpytovat svědomí. Dále můžeš rozjímavě při četbě, při prožívání krásného umění. Přitom lze také rozjímavě modlit ústně, a to nejen zpěvem.

Když tvoji průvodci nutně vyžadují rozjímání, tedy tím rozuměj každé důvěrné setkání se mnou a pravdami našeho věčného Otce i naší společenské panenské Máti, veškeré usebrání a soustředění se v mých záležitostech. Rozjímavě sledování a naslouchání ti přijde velmi vhod při naší svatě, ba je to nejvhodnější způsob zakoušení posvátných úkonů, abys z nich vytěžil co nejvíce pro duchovní život. Tak třeba při slavení mého Nejsvětějšího Srdce si mě představ v celé svrchované Dobrotě, kdy hořím láskou, ale docela něžnou, jež se ti nabízí, ať jsi kdokoli, a přitom tak diskrétně a nevtíravě, jak to mohu učinit jedině já, který se ti nabízím za pokrm, a přitom ti se skrývám do všedního krajíce. Být bohatýr širokých plecí jako Ilya Muromec, velkomyslného pohledu a velkorysého přístupu, a přitom nevtíravý, ale naplno doceňující tvou svobodu.

Takhle přistupuj ke každému tajemství! Odměnou ti je snadný, vyrovnaný a plynulý chod rozjímání. To ti vystačí, nemáš-li ještě schopnost ubírat se v tomto postupu podle zvláštních značek, návodu, náčrtku, plánu, mapy, a podobně. Na druhé straně to oceníš uprostřed shonu, hluku a spěchu, potu a zápachu, jaké vyznačují zázemí každého závodistě. Připravíš se tím oslavit slavné vítězství, dosažené jinými, ale připravené i pro tebe. Znáš přesný postup? Představ si děj, zadívej se na osoby! Pozoruj, jak jednájí v daných okolnostech a proč tak jednájí. Sleduj, kdy mlčí, a kdy mluví, a když mluví, tedy, co říkají. V duchu s nimi rozmlouvěj a nakonec nech své nitro směřem k nim rozevlát. Srovnávej svůj život s jejich příkladem, které máš před očima, a představ si je ve svých životních okolnostech a podmínkách. Vyprošuj si jejich pomoc při nalezení řešení svých těžkostí, k vlastni nápravě a zdokonalení.

Je však i jiný přínosný způsob, který tě každodenně vede k rozjímání. Prováděj osobní inventuru uvnitř sebe, když zpytuješ svědomí! Zamysli se nad některou svou chybou nebo dostatkem! Uvažuj o ní z hlediska víry, jak se mi protiví, jak ji u tebe nerad vidím. Vzpomeň si, jak

kvůli ní trpím, a jak tě to vzdaluje od mě svrchované lásky a současně tě do vnitřní znetvořené, až prožíváš cizotu sám u sebe, odcizení se sobě jako i svému vrcholnému životnímu cíli. Copak právě tebe tě nezvu, abys byl dokonalý jako náš společný věčný Otec?

Už přestaň přešlapovat na místě a vystup s tím, co tě zatěžuje, až na Kalvárii! Sestup až k hranicím věčné zkázy pekelné! Sleduj tu zátěž objektivem soudu mé svrchované lásky nad tvou špatností. Tak se ti všechny nedostatky zjeví v pravém světle a naplno objasní. Pak se ti už žádná zátěž nebude zdát maličkostí, když shledáš, jak strašně mě to uráží, ale i tebe, stvořeného. abys byl originálním obrazem podle mé podoby. Sotva dosáhneš takového přesvědčení, shledáš každé, i sebelehčí břemeno na své vrcholové soutěži, jako neúnosné a ořesné.

Čteš něco duchovního ? Čteš hodně? Ale jak? Čteš vůbec správně? Nepřeskakuje tvá mysl z místa na místo? Nepřeletuješ jako motýl od květu ke květu? Nehledáš jenom sladkou šťávu jako nějaký požitkář? Netěkáš svými myšlenkami, protože se ti zdá, že nepřínášejí nic zajímavého, ale jen samou šedivou všednost? Dokážeš svou četbu využít jako příležitost k setkání se mnou?

K dobré a účelné četbě si zajisti vnější klid! Nemyslím naprostou netečnost, ani hermetickou uzavřenost, protože to samo nemusí vést k žádoucímu klidu. Ostatně takový naprostý klid jako vyloučení všech okolních podnětů nepotřebuješ nezbytně, když se dovedeš odpoutat od rušivých činitelů a soustředíš se ve velkém zmatku a hluku. Hlavně upokoj těkající myšlenky! Vyrovnvej vrtkavé pocity! Ukázně náklady! Otevři mi příbytek svého nitra. Jedině za mě návštěvy najdeš domov ve svém srdci. Bez jisté atmosféry oněmlého vnitřního ticha přehlédneš mou přítomnost, takže projdu hradem tvého nitra, aniž se setkám.

Nevybírej si knihy, které by tě každou chvíli vytrhovaly z tvého středu tím, že by tě ohromovaly a uchvacovaly strhujícími dojmy, aniž by tě obohatily a posílily duchovně. Nevybírej si ani knihy, které ti pouze přislažují život, ani knížky citového rázu, které tě naučí sladce vzdychat sám nad sebou nebo spolu se sobě podobnými, ale nikoli dobře žít. Takové knížky matou tvého ducha tak, že jsi sladce otráven. Páchají stejnou zkázu jako mnohé knihy mých otevřených nepřátel, protože se z nich učíš brát život lehkomyšlně. Místo duchovního života tě svádí ke snění a klámání.

Vyber si vhodnou knihu, načež se zastav a popros našeho všemohoucího Otce o pomoc jako před rozjímáním. Potom zvolna čti. Procházej knihou jako krásnou zahradou. Když ducha upoutá nějaká myšlenka, ponoř se do ní, obrať ji ze všech stran, vysaj ji do poslední krůpěje a srovnej s ní sebe, jak jsi blízko nebo vzdálený této myšlence. Přijmi každou dobrou myšlenku jako mou výzvu. Ujišťuji tě, že jsem zvláštním způsobem přítomen svou pomocí u toho, kdo tě má vést, že mu pomáhám při psaní, zejména když se je-li to můj přítel, který naplno prožívá, co píše. Udržuj si duchovní nadhled nad myšlenkovým celkem. Potom knihu zaklapni a přítom zavři přístup do příbytku svého nitra, a nyní - v ústraní svého nitra, rozjíměj o čteném. Nezáůstávej u přijatého, nýbrž naznačené myšlenky rozvíjej dál. Vyvozuji z nich praktické závěry. Pokus se osvojit si myšlenku tak, aby přešla do tvé vnitřní zkušenosti. Nebuď jen předávatelem znamenitých podnětů a dobrých vnknutí, ale také jejich konečným příjemcem, abys rozdával až z plnosti, kterou přetékáš, když uskutečňuješ osvojené vnknutí. Co platí o četbě, týká se i sledování sdělovacích prostředků. Jedině tak se ti takový příjem stává zdrojem povzbuzení, osvětlení a posily, zkrátka životodárným zdrojem.

Rozjímavá četba nebo zaposlouchání se do toho, co ti říkám, patří k nejjednodušším způsobům rozjímání. Tak můžeš rozjímat, i kdybys nikdy neslyšel o nějaké rozjímací metodě, nebo si ji nemohl osvojit. Nezapomeň však základní pravidla úspěchu příjmu pohonné látky pro tvůj vnitřní chod - správný výběr přijímaných obsahů, přijímat pokojně a beze spěchu a překotnosti.

Důležitým podnětem tvého vnitřního chodu je umění. Vyhledávej hodnotné umění, které je názorné a sdělné, a které předává duchovní náměty, týkající se mne a naší společné panenské Matky, dále mých dobrých přátel a konečně i ostatního tvorstva, a které to vše vyjadřuje prostředky důstojnými námětu. Při sledování nějakého obrazu, odhaluj krok za krokem jeho významové vrstvy. Vydej se od prostého popisu díla k odhalení běžně uznaného významu toho, co se ti ve známých symbolech představuje! Nespokoj se s pouhým pochopením umění! Pokroč až k takovému přístupu, který tě povede k mé moudrosti. Jde o moudrost, jaká pochází z estetického zážitku vedoucího tě k nadpřirozené kráse. Usiluj o plně objasněný stav a proces radostného zvnitřňování krásně podaných duchovních námětů. Završuj to rozjímáním o těchto věcech, a posléze radostnou službou našemu věčnému Otci a úkony lásky ke mně a k bližním. Tak je pro tebe krásné podání nadsmyslového obsahu oknem, kterým ze svého příbytku vyhlížeš ke mně, abys s mou pomocí poznal svou vlastní tvář a tvář svého bližního, a ochotně mi sloužil v lidech.

Jako si osvojuješ rozjímání před krásným obrazem a pod jeho vlivem, tak tím spíš postůj v tichém usebrání před mým živým obrazem v tobě samém. Činím tě jako svůj obraz podle mé podoby, a to jako jedinečný, původní neopakovatelný obraz. Trebaže hříchem můj obraz v sobě poškozujeme, a někdy třeba i ničíš, přesto i tehdy v tobě zůstává zaměření k mé podobě. Potom mě hledáš namáhavě a tápavě cestou lásky k moudrosti čili filozofie.

Obnova mého obrazu v tobě závisí především na mně. Jedině já tě k tomu pohnout a přivést k sobě tím způsobem, jaký slavně stanovím. Přijmi to, a obnovím tvé přerušené jasné spojení se mnou tak, aby v tobě a na tobě víc než doposud jasně vynikla moje tvář a tvůj původ ode mne.

Stále tě vyzývám k hledání mé tváře: *"Mé srdce opakuje výzvu: Hledejte mou tvář, a hledám tvou tvář"* (Ž27,8). *"To je pokolení těch, kdo hledají tvou tvář, Hospodine."* (Ž 24,6) Krátce po tvém narození se scházejí tvoji příbuzní a známí, aby se podívali na nového člena lidské rodiny. A hned se ozývají hlasy: Jaká podoba! Celý otec! Celá maminka!

Ještě spíš se ve tvé tváři nemluvněte, jehož tvář je ještě nepopsaný list, snaží kdekdo při křtu svatém odhalit mou totožnost. Ani tento další pokus o nalezení mé tváře dlouho netrvá.

Ať jsi kdokoli, z tvého obličje hledí na okolí můj obraz, a ujítuji tě o jeho jedinečnosti a původnosti, jaká se už nikdy podruhé nevyskytne.

Pokus se dívat na své bližní pohledem osvěceným vírou! Budeš překvapen. Přivedu tě k přesvědčení, že při pozorném sledování bližního, poznáš i v něm stopu mé tváře, jakou neznáš. A nejlépe ze všech lidí to jasně vyniká na naší společné panenské Matce. Právě pro její čistotu kvůli mně je Maria nejlepší z lidí, a proto především v její tváři najdeš obraz mé tváře.

Jako máš nadpřirozený původ ode mne, tak máš i božské rysy, protože jsi dítětem všemohoucího Otce, a tak si na konci věků osvojuji právě tvou tvář. Celé stvoření ústí ke mně, zjevujícím se ve tvé podobě, neboť přijímám lidské tělo od naší společné panenské Maminky. Konečkonců se v mé tváři nacházejí stopy dlouhých, krásných i hrozných příběhů všech lidí a tebe zvlášť.

V mé tváři se objevuje všechno nové: oči, které na tebe hledí s pochopením, ústa, jejichž slova a polibky se tě důvěrně dotýkají, radost, která svým jasem rozjasňuje tvou tvář, kdykoli bys byl zesmutněl, slzy, které vzbuzují bolest i zármutek.

I když z dost přesahuje tvou představivost, přesto tvá víra neochvějně dosvědčuje nepochopitelnou naději: právě ty, uprostřed všechno stvoření a spolu s bližními, nacházíš své dovršení v mne, dostáváš podobu, krásnější, než předtím, jakou ti před věky určuji jako tvůj milující Stvořitel.

Očekávej, kdy se u tebe objeví tato moje pravá tvář. Toto přesvědčení tvé víry přesahuje tvé myšlení. Sleduj však jednotlivé bližní, a zjistíš něco, co ti pomůže, aby ses přiblížil k tajemství svého stvoření u našeho věčného Otce. Znovu a znovu se ptej: Jaká je moje opravdová tvář u tebe? Je to snad obraz dítěte či obraz dospělého? Bezpochyby je to obličej mého zralého věku, třiatřicet let, někomu je předáno, jinému ubráno...

Jedno je už teď jisté: Tvoje tvář je totožná, ale přitom se neustále mění, i když nepozorovatelně, odhlédneš-li od výrazu tváře, který se během doby mění, a od vlivu emocí, které mění tvou tvář jenom na chvíli.

Dnes vypadáš jinak, než včera a zítra. Má-li se ukázat, jaký skutečně jsi, musí by se celá ta rozmanitost tvé tváře během doby shrnout.

Jaký je další krok při hledání své pravé tváře v lidské tváři? Když skutečně znáš nějakého člověka, a nějakou dobu ho důvěrně poznáváš, tak pohlédneš-li na něj pohledem lásky, hned zahlédneš pravou tvář. Mnohdy je to pro vnější povrchní pohled skryté, ale vyžaduje to hlubší intuici, chápavé srdce.

Moje neviditelná tvář jasně vyniká a prosvítá na tvé tváři uprostřed všech lidí všech dob, a zvlášť jasně vyniká u tebe, kterého tolik miluji, takže se snažíš o dokonalost. Jistěže tato tvoje dokonalost ve své konečné a nezvratné podobě, totiž tvoje svatost pořád ještě není hotová, ale s mým vyšším nadáním to pořád roste.

Pro dnešek si vštěpuj slova mého Miláčka Jana: *"Už teď jste Boží děti. Ale čím budete, není ještě zřejmé. Víme však, že až on se ukáže, budeme mu podobní, a proto ho budeme vidět tak, jak je. Každý, kdo vkládá tuto naději v něho, uchovává se svatým, jako on je svatý."* (1Jan3,2-3)

Uvažuj o rozjímavé modlitbě ústní! Někdo ji považuje za něco strašně těžkého, jakýsi vrchol umění modlitby. Jiný ji zase doporučuje

každému na potkání. Pravdu mají ti druzí, protože naše panenská Matka i celé moje tajemně proměněné Tělo doporučuje zvláště tobě spolu s ostatními lidmi k rozjímání ústní modlitbu. To je ostatně můj cíl. Ve svém tajemně proměněném Těle doporučuji ti spolu se všemi tvými bližními modlitbu růžence. Modlitba růžence je ústní a současně rozjímavá.

V čem spočívá rozjímavá ústní modlitba? Záleží v tom, že se nezastavuješ u jednotlivých slov, nesleduješ slovo za slovem, nýbrž tvůj duch se odráží slovem jako se převozník odráží od mělčiny, aby zajel na hlubinu a dostal se na druhou stranu. Tak tvůj duch povznesený modlitbou růžence zalétá ke mně samému a důvěrně se mnou rozmlouvá. Je to procházka růžovou zahradou, jako je ono dávné přirovnání růžencové modlitby.

Někdy se modlíš ústy, abys mi vzdal hold nejen duchem, nýbrž i tělem, a nyní tě povznáším k předmětu svých modliteb. Tak se krásně modlíš žalmy, Otčenáš, Zdrávas, Růženec.

Ať jsi kdokoli, hodí se pro tebe přinejmenším některý z těchto způsobů rozjímání, když ne každý. Zkus to aspoň s jedním, který se ti zdá nejbližší a nejpřijatelnější. Rozjímání vznešených obsahů tě tak naplňuje těmito obsahy, že se ti m nitro plně tolika vnějších dojmů, vzájemně nesouvislých zlomků zážitků a zkušeností, prozárňuje, objasňuje a nasměrovává správným směrem. Tak dokážeš nejen sám, ale i společně s ostatními kráčet ke mně, který jsem tvým cílem, ať jsi kdokoli.

+

+

+

**Nad hlavou mi dva havrani přeletěli,  
příchod zimy s křikem připomněli.  
Černá křídla a krákoravý hlas,  
mrazení mnou projelo a šířilo se jako kvas.  
Vzpomněla jsem holubici,  
tu bílou krasavici.**

**Snad protipól havranu je,  
symbol daru a naděje.**

**Bílá nebo černá,  
světlo či tma,  
jing nebo jang,  
život a smrt...**

**Takto do vínků světu bylo dáno,  
necht' je vše s láskou přijímáno.  
Ruth Hrušková**

+

+

+

10.listopad

*Moje milá dušičko!*

*Říkají mi "Poslední Říman". Považují mě za statečného organizátora. Proč asi?*

*Když se blíží od Severu hrozný Atila a vše ničí, jdu mu naproti s prosbou: Ušetři Řím. A stalo se. Atila obrací a vyráží Francie, aby tam utrpěl strašnou porážku. Když se vzápětí z Afriky přeplaví strašný ničitel římské civilizace, znovu mu jdu naproti. Třebaže nezabráním plenění Říma, dosahují aspoň ušetření životů obyvatel.*

*Přitom se ti může zdát, jakobych byl tragická postava Církve. Za mého pontifikátu odpadá mnoho Božích dětí od Církve. Jsou to nestoriáni. Popírají, že Ježíš Kristus je Bůh. Jsou to i monofyzité. Uznávají Ježíše Krista jako Syna Božího, ale tvrdí, že prý má jen zdánlivé lidské tělo. Někdo namítne: To způsobuje neústupnost Církve svaté, hlavně tvá nekompromisnost papeže. A nechceš nakonec obvinít samotného Ježíše? Kdepak. Na vině je tvoje pýcha! Kdež Ježíš zjevuje učedníkům tajemství eucharistie, tak mnozí odcházejí, že prý je to tvrdá řeč a že se to nedá poslouchat. Ježíš nic neslevuje a ptal své "dvanáctky": I vy chcete odejít? A Petr odpovídá za všechny: Kam bychom šli, Pane? ta máš clovo věčného života.*

*Dodnes trvá kontrast mezi ostře a jasně vynikajícím velkým papežem, a celým ostatním světem. Pořád je mnoho odpadů kvůli bludům a pýše lidí. Církev je ochotna obětovat všechny své poklady za jedinou lidskou duši. Ale je ochotna obětovat třeba i všechny duše za jedinou Pravdu zjevenou Bohem, za Ježíše Krista.*

*Dějiny lidstva jsou dějinami bojů s bludy a neřestmi. Ten, kdo se zaslouží o vyvrácení bludu, je církevním učitelem. Kdo zvítězí nad sedmerem neřestí v čele s pýchou, je svatý. Církevním učitelem se třeba nestaneš, ale rozhodně tě zvou ke svatosti a k duchovnímu životu. A svatých potřebuje Církev víc než učených.*

*Tvůj Lev Veliký  
služebník služebníků*

+

+

+

**NA STEJNÉ LODI**

**Je dobré odložit  
všechny tituly  
už v předpalubí**

**pokorně přijmout  
stejnokroj poznamenaných**

**Kapitánovi svěřit  
bezvýhradně svou plavbu  
na vlnách nejistot**

**Mít stále připraveny  
bezpečné kotvy naděje**

**Za noci nepřehlédnout  
výstražné světlo majáku**

**Přát dobro všem  
a přání v srdci ukrytá  
zalévat rosou milosti**

Josef Veselý

+

+

+

**Dopis svaté Anežky České**

13.listopadu

*Milé dítě!*

*Od svého příchodu na svět mám jistá práva a výsady. Jenže se toho kvůli našemu Pánu ráda vzdávám. Pocházím z panovnického*

rodu přemyslovců. Ochotně se však vzdávám svého působení na výsluní. Solva se blížím do Kristových let vytrácím se ze světa. Odcházm do kláštera, abych se vydala cestou svatého Františka. Přesnější řečeno, zamírím do kláštera jeho duchovních dcer svaté Kláry. Zasazují se o budování špitálu pro chudé a nemocné.

Skoro půl století žiji v klášteře skrytým a neokázalým způsobem. Jenže odtamtud účinněji, než na výsostném místě panovnickém, jako strážný anděl českého národa zažehnávám různé metly nemocí, hladu, zločinnosti, ale i bratrovražedné občanské války, utišuji sváry, působím jako duchovní rádce svého bratra Václava I. Prozíravě urovnávám vztahy českého království ke Svatému Otci.

Přemysl Otakar II. je mi jako své tetičce velmi zavázán a oddán. Dobře si pamatuje, jak se v mládí ještě jako mladý kralevic dal svést vidinou moci a světského úspěchu. Velkou vinu za to nesou cizí odpůrci naší vlasti. Už můj otec Přemysl Otakar I. zve z ciziny mnohé schopné řemeslníky, podnikavce a osadníky ke kolonizaci a zúrodnění českého pohraničí a zejména temných hvozdů. Mnozí z těch cizinců by rádi viděli českou zemi politicky nejednotnou a zmlitanou občanskou válkou. Svádějí mladistvého kralevice ke vzpouře proti svému otci a králi české země. Vyprošuji však jejich smír a celkové urovnání rozepře.

Poté, co opouštím svět a Pán mě přijímá do nebe, jsem Ti ještě více platná. V roce 1989 vyprošuji českému národu svobodu a pokojný přechod od režimu strachu a donucování k svobodnému soužití v Kristu. Jen si připomeň, jaké jsou podle Svatého Otce příčiny pádu takového režimu hrůzy. Je to bezbožectví, nepřiměřenost způsobu hospodaření, vnucovaného z ciziny, ny porušování Tvé důstojnosti jako člověka a Božího dítěte. A jaké jsou podle něho následky pádu železné opony v Evropě a konce vlády strachu? Sblížení Matky Církve s dělnickým hnutím. Hromadí se tu však i napětí mnohých neodpuštěných křivd a hříchů. Hrozí nebezpečí opakování vzpour a rozněcování bratrovražedné války.

Můj příklad Ti ukazuje, že když se vzdáš skvělé kariéry, a halasně a okázalé účasti na veřejném životě, a odejdeš do ústraní, abys tam chválil Boha a v pokorné modlitbě vyprošoval Boží požehnání svému národu a celé Evropě, tak to není žádný únik od odpovědnosti vůči ostatním a vůči světu. Naopak, přináší to Tvé vlasti i celé Evropě větší požehnání, než kolik bys ho dosáhl z pozice moci, pomocí techniky či prostřednictvím akademické kariéry na nějaké univerzitní katedře.

Nejde tu jen o mou modlitbu a přimluvy za Tebe i za celý národ a Evropu před Bohem. Jde také o příklad osobního duchovního nasazení. Tak ráda bych Ti ukázala, jak se Tvůj život Božího dítěte dá naplnit Bohem, a jak to přináší požehnání všem trpícím nejen ve Tvé vlasti, ale i jinde. Bože, pomoz!

Modlím se za Tebe uprostřed Evropy.

Tvoje Eliška Přemyslovna

+ + +

### SLOVA

Slova jsou slova  
nejsou zlá ani hloupá  
Zodpovědnost za ně nese ten  
kdo je probouzí k životu  
ten jim dává nádheru lásky  
nebo energii k ničení  
Ladislava Lopraisová

+ + +

### Ke chvále slova upřímného

Jsou smutné domy bez oken  
můj drahý  
zahrady bez stromů  
stromy bez květů  
obloha bez slunce  
a ptáci bez zpěvu  
A srdce naše i ústa  
smutná jsou beze slov  
kterými se přelévá  
něco ze mne do tebe  
a z tebe do mne  
a z tebe do mne  
můj drahý  
Josef Veselý

+ + +

### Dopis krále Karla IV.

29. listopadu 1378

Milé dítě!

Opouštím tento svět, ale než vypustím duši rád bych Ti odkázal pár užitečných slov.

Za mých časů jsem nikdy neslyšel, že by mě někdo nazýval "otcem vlasti". Je pravda, že titul "pater patriae" se od starořímských uděluje posmrtně římským císařům za zásluhy o pevný římský stát. Jestliže mi však takto říkáš, pak to svědčí o něčem veledůležitém. Postrádáš něco, co vkládáš do mě, a já nevím, jestli oprávněně nebo ne. Zatímco ztracený marnotratný syn hledá otcovskou náruč a otcovský dům, Ty hledáš ztraceného otce, kterému bys mohl důvěřovat tak, že by ses mu svěřil, aby Tě chápalým srdcem pochopil a mohl a chtěl Ti pomoci. Nepotřebuješ ani tak dům, jako spíš domov, který však vytváří jenom milující a starostlivá matka.

Dobře znám své rodiče, třebaže se s nimi vídám jen zřídka. Můj otec je Jan Lucemburský a mojí matkou Eliška Přemyslovna. Otec obětuje celý život politickým a vojenským podnikům po celé Evropě kvůli jednotě svatě říše římské. Jako sedmiletého mě odvádí od matky do Francie, na královský dvůr mého strýce, po kterém přijímám při svém biřmování jméno Karel.

Brzy ovládám Písmo svaté a často nad ním rozjímám, modlitbu hodinek bl. Marie Panny, politický rozhled po celé Evropě, a znalost jazyků, takže dovedu mluvit, číst i psát nejen česky, ale i francouzsky, italsky, německy a latinsky. Ve čtrnácti letech mě otec pověřuje správou dobytých italských států. Na naléhání české šlechty mě otec přivádí do Prahy a svěřuje mi pravomoc nad českými zeměmi. Zní to velkolepě, ale pravda je všechny hrady drží v zástavě šlechta, pražský hrad je zcela opuštěn, pobořen a zničen, a nalézám útočiště jen v některých měšťanských domech. Na místě urozených pánů nalézám samé tyrany. Utiskují lid, nevází si krále, jemuž leží na srdci víc blaho Církve a svatě říše římské, než blahobyt jedné země. Solva se pokusím omezit nároky velmožů, očerňují mě před mým otcem tak, že mi král odebírá pravomoc nad Čechy, třebaže mi nechává symbolický titul markraběte moravského. Později mi však všechny pravomoci vrací, když mu opatřují pět tisíc hřiven stříbra, a otec odchází do Francie.

Konečně vystupuji jako svrchovaný představitel českého státu a svou moc neustále upevňuji odebráním původních královských hradů a statků šlechtě. Brzy nato jsem zvolen vládcem svatě říše římské. Současně také podnikám kroky ke kulturnímu povznesení českých zemí zřízením pražské vysoké školy podle francouzského a italského vzoru. Vzdělání se dostává nejen šlechtě, ale i lidem neurozeným. Přivádím do českých zemí přední umělce a stavitele. Jejich díla obdivuješ dodnes.

Celé to dílo si zdaleka nepřisvojuji jako své, protože se na něm podílí četný dělný lid z českých zemí i odjinud, ale především se za to

modlí svatá Církev obecná, kterou v tom velmi podporují. Přivádím do Čech také duchovenstvo z Dalmácie, slavících mši svatou ve staroslověnětině.

Chceš se obracet ke mně jako k "otci vlasti"? Potom ale vezmi v úvahu tento můj duchovní a mravní odkaz! Všechno, co se mi zde daří, daří se mi jedině díky Pán Ježíši Kristu, protože bez něho nemůžeme nic, dále díky naší blahoslavené Marii, vždy Panně, Matce Boží a Matce Církvě, jejíž hodinky k posvěcení času se stále horlivěji modlím, jakož i všem svatým, ať již nebeským přímělcům českého národa nebo celé Evropy. Opravdu si mě, Karla IV., vážíš jako "otce vlasti"? Pak se neobejdeš bez vedení našeho Pána Ježíše, Matky Boží a příslušných svatých. To je můj vzkaz pro Tebe na cestě do evropského domu a domova.

Tvůj Karel IV., Otec vlasti

+

### Vlast

Vlasti moje milovaná  
byla jsi mi Bohem darovaná  
jsi jako dívčina  
a nádherná je tvoje krajina  
Malá a hrdá přec  
tuhá je tvoje šíje  
a nepoddajná tvá plec

Dobrym lidem se těžce žije  
vrchnost z nich vždycky tyje  
mnoha dary ty oplýváš  
A talenty země rozdáváš  
co vědců-umělců-filozofů jsi zplodila  
ale což si jich většina vážila?  
Plakat se mi nad tebou má milá chce  
jen drží mě Láska Víra Naděje  
že všude Pravda zas ožije  
Ladislava Lopraisová

+

### Modlitba

Modlím se za tebe, ty naše krásná země.  
Modlím se za vás, národe český a moravský,  
i za všechny ostatní národy světa,  
Modlím se za vás, abyste se nikdy nezradily.  
Modlím se za vaše pochopení smyslu a poslání.  
žít zde na zemi.  
Modlím se za očistu duše a čas jejího zachránění.  
Modlím se za pohnutí všech lidských srdcí.  
Modlím se za zdraví člověka i přírody,  
za ten dar nejcennější, co člověk vůbec může mít.  
Modlím se za pravou lásku k lidem a ke své zemi.  
Modlím se za víru a za naději.  
Modlím se za toto všechno, ale hlavně věřím,  
že i vy budete věřit,  
protože bez víry, bez té ani té naděje není.  
Modlím se a doufám,  
že jednoho dne i vám se dostano  
od Pána rozhršení.

Adriena

+

+

+

## TAJEMSTVÍ HORY SV. KLIMENTA (9)

### 2. Soustavný archeologický výzkum (rok 1961)

Vedoucím archeologického pracoviště na Hoře sv.Klimenta v roce 1961 byl dr.Vladimír Ondruš, vědecký pracovník pravěkého oddělení Moravského muzea v Brně. Dr.Vilém Hrubý řídil tehdy osobě vykopávky v oblasti Staré Město-Veligrad; tam se svou pracovní skupinou objevil a zkoumal důležitý nález jedinečného "biskupského" chrámového útvaru v Sadech (Derfle). Přitom však nepřetržitě sledoval i práce na "Klimentku". Kostel v Sadech byl objeven a zkoumán od roku 1959. Tím se vlastně odsunul výzkum Hory sv.Klimenta od roku 1959 až na rok 1961.

Dosavadní předběžné archeologické zjištění ukazovalo, že hradisko bylo založeno Slovy, ještě do poloviny devátého století. Je to jedno z mála "horských" slovanských hradišť. Slované - snad věrní rázu své bažinaté pravlasti na Odře, Visle a Dněpru - dávali většinou přednost sídlištím na rovině, mezi močály a vodami, které jim nahrazovaly opevnění ("blatné hrady"). Nejsou tu však předpoklady ani pro správné ústředí, ani pro zemskou obrannou pevnost, ani pro výrobní či obchodní středisko, neboť vlastní hradisko sv.Klimenta je celkem malé a odlehle od hlavních starých cest. Je také poměrně malé na to, aby mohlo být od počátku jediné a výlučné útočištěm, a pak - má doklady trvalého osídlení a kamennou svatyni. Již při předběžném výzkumu roku 1958 se ukazovalo, že chrám, m nebyl ani tak určen pro opevněnou osadu, ale spíše že osada a opevnění tu byly kvůli svatyni, ve službách svatyně a pro její ochranu - jakýsi moravský "rané křesťanský posvátný okrsek - temenos (Hrubý, Hr.sv.Klimenta, s.54).

Proto se oprávněně vnučuje otázka, do jaké míry může mít pravdu ústní podání o klášteře či dokonce o škole na svatoklimentské Hoře. A údiv generálního vikáře probošta Mikuláše v listině z roku 1358 nad tím, že kaple sv.Klimenta, ležící daleko od sousedních farních kostelů, vůbec nepatří do hranic, do území žádného z nich - upevňuje oprávněnost domněnky, zda hned od počátku neměla kaple zvláštní církevní poslání, kvůli kterému pak odpadlo zapojení tohoto místa do běžné duchovní správy: patřila totiž k Metodějovu sídlu, ke katedrále, klášteru a škole ("ústraní").

Není tedy divu, že se hlavní pozornost při tomto soustavném výzkumu soustředila na trosky chrámu a jeho okolí.

### A. Dějiny zájmu o kapli na Hoře sv.Klimenta

První doložený velký zájem máme z roku 1358. Tehdy moravský markrabě Jan Jindřich Lucemburk, bratr Karla IV., projevuje o svatoklimentskou Horu takový zájem, že "financuje" její obnovení. Věnuje ji augustiniánům od sv.Tomáše v Brně, jak uvidíme podrobně dále. Během času se tu však projeví také zájem ke škodě kaple, jak jsme už viděli (rozebírání staviva, atd.).

Další velký zájem vyvstal až v 19. století, v souvislosti s 1000-letým výročním příchodu sv.Cyryla a Metoděje na Moravu. V letech 1830-1837 vyhrabal osvětimanský farář Vavřinec Jugan obrys kaple ze sutin a ložek. Jindřich Wankel se pokusil o jejich archeologický výzkum, ovšem teprve až roku 1888. (I.L.Červinka, Slované na Moravě a říše Velkomoravská, 1928, s.256 a násl.).

V roce 1890 vytvořil František Příkrý první plánek kostela, odpovídající alespoň poněkud skutečnosti. Dopustil se však chyb ve

znázornění předsíně (kterou mylně udělal nižší než loď) a kněžiště (které mylně udělal oválné zvenčí i zevnitř, ač je oválné jen zevnitř, kdežto zvenčí je mnohoúhlé), a dále v tom, že do předsíně zakreslil vchod také z čelní strany, ač je tam jenom z jižního boku. Roku 1904 uveřejnil August Prokop pláněk chrámu, který se však liší od Příkrylova jen v tom, že vynechává boční vchod do předsíně (ačkoli právě ten tam je), a kněžiště má mnohoúhlé zvenčí i zevnitř (ač je mnohoúhlé jen zvenčí). Roku 1905 uveřejnil také R.Čechmánek pláněk. Ten už má správně zakreslenou předsíň tak širokou jako loď, a hlavní vchod má správně pouze na jižním boku, avšak kněžiště nesprávně přebírá od Prokopa (mnohoúhlé zvenčí i zevnitř); dále k němu správně přičleňuje zvenčí dva opěrné pilíře (kterých je ovšem ve skutečnosti šest). Téhož roku (1905) zaměřil a nakreslil pláněk také Dr.Jan Nevěřil. Jeho pláněk se v podstatě shoduje s Čechmánekovým (F.Příkryl, Sv.Kliment u Osvětman, I.vyd. 1890, II. vyd. 1930, s.23; Aug.Prokop, Die Markgrafschaft Mähren in Kunstgeschichtlicher Beziehung, I, 1904, s.20, obr.18; J.Svoboda, Nalezen na Klimentku (Kaoně) hrob sv.Metoděje?, Viz: Cyril a Metod, 1951, č.2; V.Hrubý, Hr.sv.Klim.,s.46-49; A.Zelnitius, Viz: Sborník velehradský, 1948, č.16, s.65).

Dále roku 1928 uveřejnil I.L.Červinka svůj pláněk (Červinka, Tamtéž, s.256), ale ten vychází vlastně z Příkrylova, jenže měří kostel podle vnějších obrysů, zatímco ostatní jej dosud měřili podle vnitřního prostoru. Loď má stejně širokou jako předsíň, ale tak že ji rozšířil podle předsíně. Roku 1934 uvádí František Adámek další pláněk, ale s přehnanou délkou kněžiště (22 m) i lodi (44 m). (F.Adámek, Důkaz o pravosti metodějských nálezu z "Hrobů" u Osvětman, 1934)

Ještě roku 1928 viděl Červinka ležet u kostelních základů "větší otesané kameny z portálů a oken s uchovanými stopami kamenické výzdoby." S poukazem na "ozdoby v kamenu tesané, které na nejstarších románských chrámech úplně scházejí", datoval Červinka svatoklimentský kostel do 11. století. Rozhodujícím důvodem k tomu však nebyly ani tak tyto ozdoby, jako spíše mnohoúhelný tvar kněžiště. Už roku 1903 totiž František Lehner napsal, že "kostely s polygonálním chórem budovaly se po celou dobu románskou" (která je u nás blíže vymezena "historicky datovanými kostely" obdobím od první poloviny XI. století do první poloviny století XII.) - "stejně jako v době gotické, kdy polygonální chór na kostelních stavbách převládá." (F.J.Lehner, Dějiny umění národa českého, I, 1903, s.360 a 341; Hrubý, Hr..., s.49-50)

Protože tedy staré románské kostely neměly ozdob, kdežto zde již jakési ozdoby začínaly, položil Červinka vznik kostela sv.Klimenta na konec románského slohu a začátek gotiky, a datoval jej do 11.století. Přitom nevyučoval možnost doby Břetislavovy (1034-1055). Také M.Trapp a v podstatě i Aug.Prokop kladou stavbu do přechodu mezi románskou dobou a gotikou. Rovněž Alžběta Birnbaumová prohlašuje kostel sv.Klimenta za projev rané gotiky. (M.Trapp, Kaple sv.Klimenta u Lipůvky a Osvětman, Viz: "Památky", V., 1863, 91; A.Prokop, tamtéž, s.20; A.Birnbaumová, Kostely sv.Klimenta v Čechách a na Moravě, Zvl. otisk, 1948, 8; Hrubý, Tamtéž, s.50).

Podle ní by tento kostel mohl vzniknout někdy ve 13.století. Z dějepisného hlediska nelze jen tak snadno odmítnout vznik kaple v Břetislavově době. V této době v našich zemích skutečně ožívá úcta sv.Klimenta, a to s částečným navazováním na Velkou Moravu. Svědčí o tom i Břetislavem ražené stříbrné mince. Tyto denáry mají na líci kotvu s křížem a na rubu světcovo poprsí s nápisem: S.CLEMENS (V.Hrubý, Tamtéž, s.50, I.L.Červinka, Denáry úředních knížat moravských, 1899, s.15, tab.I, č.11).

Hrubý k tomu říká: "Břetislavskému založení kostela však odporuje dosavadní archeologický výzkum (Naše pozn.: tj. výzkum z r.1958), z něhož vysvítá, že právě v XI. století se toto opevněné velkomoravské sídliště mění v refugium (útočiště); dokládá to druhá etapa ve stavbě opevnění i skutečnost, že v oné době značně ubývá nálezu na hradisku." (Hrubý, Tamtéž, s.50).

Proti datování kostela do 13. století (Birnbaumová) se staví jednak svědectví vykopávek, neboť ze 12. a 13. století nejsou zatím na hradisku žádné nálezy, a tedy se tam nežilo. Dále proti tomu svědčí i dějepisný záznam z roku 1358, v němž se kaple označuje jako již v dávných dobách založená a nyní po dlouhou dobu opuštěná. K tomu se později ještě vrátíme. J.M.Veselý OP (Pokr.)

+

Duše si volí společníky -  
pak zavře vchod.  
Další její vznešenosti  
nejsou už vhod.

+

+

Lhostejná, kdyby skvělý kočár  
u branky stál,  
lhostejná, kdyby na rohoži  
klečel sám král.

Viděla jsem, jak ze všech vpouští  
jen jednoho -  
pak spadla víčka pozornosti  
jak olovo.  
Ed

+

+

+

## **Brněnská akademie duch.života ct.Patrika Kužely OP: DOPISY** **DOPIS TVÉHO UTĚŠITELE**

*Milá duše!*

*Žiješ v době významné pro dějiny celého shromáždění Božích přátel a pro osud lidstva. Tvá nová evangelizace, vnitřní obnova a Tvé smíření s jednotným společenstvím našeho věčného Otce i jeho jediného Synem i mne, jako Ducha jejich vzájemné lásky, avšak i Tvé usmíření s ostatními bližními navzájem jsou nezbytné k tomu, aby shromáždění Božích dětí bylo znamením důvěrného spojení s Bohem a jednoty celého lidského pokolení. Proto mě chovej ve velké úctě! Jsem živý plamen Lásky, jednoty a míru. V souladu se mnou, jehož přijímáš v ohni božské Lásky, nebraň se jasnému vyniknutí úcty k naší společné panenské Matce! Je to nedostižný vzor lásky k Bohu a k lidem.*

*Naše panenská Matka nepotřebuje, ays něco přeháněl v líčení její velikosti. Pravá krása je vždy ta, která odpovídá skutečnosti, jak Ti ji předkládá shromáždění mých věrných přátel.*

*Všechno, co má Maria, pochází ode mne, Dárce všech milostí. Sama od sebe nemá v nadpřirozeném ádu zhola nic. Podobá všem nazaretským dívkám. To, co ji od nich odlišuje, je moje dílo. Je Neposkvrněná, milostiplná, aby mohla být důstojnou Matkou Vykupitele, ale to všechno jsou mé dary, za které po celý život děkuje.*

*Jestliže vyzdvihují svatou Pannu až důstojnosti Matky Boží, chceš Ty snad přehlížet tuto její velikost? Maria nenahrazuje moje působení. Je to pokorná služebnice našeho věčného Otce. Dodnes takovou zůstává. Proto je mým nástrojem v zušlechtování Tvé duše stále vyšším a vyšším nadáním. K tomu Ti pomáhá svou přímluvou, když o Tebe pečuje jako pravá Matka, protože ani já, Duch svatý Ti nedávám žádné vyšší nadání bez toho, že bys o to Ty nebo někdo jiný z lidí za Tebe neprosil. Matka Syna věčného Otce nezanedbává tajemné Tělo svého Syna, které je už oslavené, ale které přesto stále žije, a Ty jsi do toho života zvláště zapojen.*

*Její přímluva a životní příklad vyjadřují její stále působení ve shromáždění všech Kristových věrných přátel ve světě. Přímlouvá se za Tebe v tomto světě, když vidí, jaká strašná katastrofa Ti zde stále hrozí.*

*Její pomoc Tobě spolu s ostatním lidstvem na cestě dějinami se mění. Zprvu jsou to spíše živelné pohromy a hrozné epidemie, které na přímluvu svaté Panny odvracím, mírím či zastavuji. Však o tom svědčí množství pamětních sloupů v mnoha městech. Když Tě začínají víc ohrožovat hrozné vynálezy, které vylákáváš na přírodě, pomáhá Ti Maria bránit se proti sobě samému, upadajícímu do područí Kristem poraženého vládce světa. Tak odvrací mocnou přímluvou zkázu Tvé vlasti od dravých nájezdníků Panna Maria Hostýnská. A když se muslimský půlměsíc tlačí do Evropy, je tomu na její mocnou přímluvu učiněna přítrž v bitvě u Lepanta. A také různá města Tvé vlasti jsou uchráněna mocnou přímluvou svaté Panny. Tak třeba Brno, obléhané vojskem vedeným generálem Thorstensonem, je zachráněno díky přímluvě Panny Marie.*

*Pomoc Matky Boží se stupňuje. Jen srovněj závažné dějinné události významné pro záchranu měst, národů, států a celého*

lidstva! Užasneš, kolik klíčových událostí a rozhodnutí se příznivě řeší právě ve dnech svátků či památek Panny Marie. Rozhodující zvrat ve vývoji druhé světové války nastává dovršením bitvy o Stalingrad, 2.února 1943, tedy na svátek Panny Marie. Když svět se zatajeným dechem sleduje německo-italské tažení, pojednou se silám dobra daří zvrátit hrozné africké tažení. Nacistická vojska kapitulují v den památky Zjevení P.Marie ve Fatimě (13.května 1943). Strašná ponorková válka, která činí nebezpečnými každý oceán a každé moře, je korunována vítězstvím lidí dobré vůle na svátek Panny Marie.

V ohroženém Stalingradu se sovětské velitelství odhodlává nechat kroužit letadlo s ikonou Bohorodičky nad ohroženým městem. Maria vyprošuje pomoc Nejvyššího a já sám, sesílám obráncům města dar síly. Proto tak hrdinsky ubrání město. Druhá světová válka končí v měsíci Panny Marie, a to právě na svátek P.Marie, Prostřednice milostí.

Takových dokladů o Mariině tajemném působení v dějinách najdeš víc.

Jak však dovedeš být vděčen svaté Panně, skrze kterou Ti přicházejí všechny mé dary? Nejlépe na to odpovídá veliký papež Jan Pavel II. Soustavně obnovuje slavné zaslíbení lidstva Panně Marii. A Maria? Tím víc ho chrání. Když je na něj spáchán atentát, děje se to ve výroční den, kdy papež obnovuje zasvěcení Církve Neposkvrněnému Srdci Panny Marie. Papež drží půst podle rady Panny Marie z Fatimy. Díky tomu může být nebezpečně zraněný Jan Pavel II. ihned operován a zachráněn. Maria se přimlouvá zvláště za Tebe, který se k ní utíkáš o pomoc.

Její příklad dokonalého života jasně vyniká pro všechny, kdo se k ní přiblíží poznáním a láskou. Je Tvým vzorem ve víře, lásce a dokonalé jednotě s Kristem. Tím se Ti stává cestou, která vede k dokonalému životu se mnou na zemi a k blaženosti, které sama požívá na věčnosti.

Tvůj Duch, který Tě utěšuje

+

+

+

Žal přebrodim,  
široký tok -  
mám zkušenost,  
však dotyk radosti  
mi zmate krok  
a klesám - zpitá.  
Oblázku, nesměj se,  
neznám ten líkér -  
to je vše!

Síla jsou bolesti,  
jimž dodal lehkosti  
návyk je nést.  
Dej štěstí obru -  
slaboch bude z něj.  
Dej Himaláj -  
ten pozvedne!  
Ed

+

+

+

---

**VYDÁVÁ:** První sdružení přátel bl.Hyacinta M.Cormiera OP v Brně. IČ: 70824118. Tel.541218001, 737857272, TISK: OLPRINT, BRNO. Upozornění: Veškeré texty je zakázáno dále rozšiřovat bez souhlasu redakce a autorů. Bank.spojení: ČS Brno - 2024711359/0800, Konst.symb.8, Var.s.:2004,Název účtu: První sdružení přátel bl.Hyacinta M.Cormiera OP.

---

